

[Viggo Starcke.]

fredede bygninger findes i to hæfter, udgivet af Det særlige Bygningssyn dels i 1949, dels i 1954.

Imellem de dér opregnede bygninger findes det Bernstorffske palæ i Bredgade 42 på hjørnet af Frederiksgade. Det omfatter matrikelnumrene 177 og 178, men slår man op i fortegnelsen fra 1954, ser man, at matrikelnummer 178 er udgået. Der er altså allerede på dette tidspunkt sket et eller andet, som man ikke rigtig ved hvad er. I fortegnelsen står der, at fredningen omfatter alle på grunden stående bygninger samt hegnsmure mod nabo og gade. De er fredet i klasse A, oven i købet med apostrof, som betyder, at de er underkastet nationalmuseets tilsyn og særlige fredningsbestemmelser.

Det Bernstorffske palæ er bygget efter udkast af den store arkitekt Eigtved og med arkitekt Rosenberg som den egentlige konstruktør. Ejendommen er nabo til Amalienborg og grænser lige op til Christian den Syvendes palæ, det gamle Moltkeske palæ, som er langt den fineste bygning af de fire berømte palæer. Hele dette kvarter er arkitektonisk set en så stor seværdighed, at det ikke blot er Københavns, men Danmarks største arkitektoniske seværdighed og en af Europas største. Det er i topklasse som international seværdighed: hele ensemblet dér med Eigtveds arkitektur, pladsens intime, fornemme harmoni, Salys verdensberømte statue, Harsdorffs kolonnade, inde i haven Jardins skønne lille pavillon og i selve riddersalen i det Moltkeske palæ Bouchers egenhændige dørstykker. Dette palæ har den internationale interesse, at der dér findes noget af den tidligste rokokarkitektur i Europa udenfor Frankrig, og i Jardins spisesal og pavillon findes noget af den tidligste klassicisme.

I gården til det Bernstorffske palæ opføres nu en 6 etager høj moderne kontorbygning med en tom, bar gavl ind mod Christian den Syvendes palæ have. Trods fredningen er der åbenbart opnået tilladelse til at nedbryde den fredede mur; staldbygningen er revet ned og haven ødelagt. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister, som er den, der har det højeste ansvar i denne sag — da jeg ikke er helt sikker på, at ministeren har været

opmærksom på, hvad det var, der skete —: Hvordan kan det egentlig ske, at en sådan sag passerer gennem de officielle instanser, uden at der skrives ind dels af hensyn til det fredede Bernstorffske palæ, dels, og mest, af hensyn til den indirekte skade, der tilføjes en af nationens største seværdigheder?

Vi har en række instanser, Det særlige Bygningssyn, nationalmuseet, akademiet for de skønne kunster, Foreningen til gamle Bygningers Bevarelse; vi har et professorat i kunsthistorie, en forskønnelsesforening og en naturfredningsforening, og vi har for København en byplanlov og en speciel københavnsk bygge lov. Jeg tillader mig at rette det spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, om han vil redegøre for, hvordan det kan gå til, at der bagved Bernstorffs palæ i Bredgade 42 nu opføres en moderne kontorbygning på 6 etager, til trods for at bygningen er fredet i klasse A i henhold til loven om bygningsfredning, og at bygningen opføres umiddelbart op til Christian den Syvendes palæ?

Undervisningsministeren (Bomholt): Den moderne kontorbygning, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke omtaler, bygges af Assurance-Compagniet Baltica. Dette selskab ejer såvel det fredede Bernstorffske palæ som naboejendommen, og selskabet har haft et stærkt behov for en nybygning med kontorer. Forsikringsselskabets nuværende bygning er i sig selv meget uegnet til kontorbrug, og forsikringsselskabet har vist betydelig forståelse for de værdier, der ligger i en vedligeholdelse af det fredede palæ. I de senere år har selskabet ofret betydelige beløb, og fra bygningssynets side har man kun grund til at vise anerkendelse overfor den måde, hvorpå en privat forretningsvirksomhed søger at tilgodese de kulturelle værdier.

Bygningssynet og alle andre, der er interesseret i at se palæet fremtræde smukt, kunne naturligvis godt have ønsket at se grundarealerne omkring Bernstorffs palæ og Amalienborgkomplekset i det hele taget udnyttet mindst muligt, men en moderne forretningsvirksomhed som Baltica har et stort behov for kontorer, og den må have krav på at få lov til at bebygge sin ejendom.